

Příloha k protokolu o SZ č.
Vysoká škola: .
Filozofická fakulta Jihočeské univerzity

Student/-ka: **Bc. Renáta Nejedlá**
Aprobace: Bohemistika navazující

Ústav: bohemistiky

Recenzent d. p.* /
Mgr. Vera Kaplická Yakimova, Ph.D.

Datum odevzdání posudku:
26. 5. 2015

Vedoucí */
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Pozice díla Terézy Novákové v kánonu české literatury

19. století

.....
(téma)

Diplomová práce Renáty Nejedlé se zabývá postavením a hodnocením Terézy Novákové v kánonu české literatury 19. století. Východiskem je zde široce a dobře zmapovaný materiál v podobě dobových kritických textů, literárněvědných studií a syntéz i učebnic využívaných ve středoškolské praxi. Tento materiál je nadto sledován v úctyhodném časovém rozsahu od poslední třetiny 19. století po současnost. Po stránce heuristické proto není předloženo práci mnoho co vytknout. K pozitivnímu hodnocení práce však přispívá i analytická rovina textu směřující k podnětným výsledkům. Nutno vyzdvihnout, že autorka podala nejen srozumitelný, myšlenkově a stylově konzistentní výklad, ale prokázala i značnou samostatnost ve zpracování zadaného úkolu.

Z návodu školitele měla být hlavní pozornost upřena ke sledování proměn v hodnocení tvorby i osobnosti Terézy Novákové v rozličných literárněvědných kontextech, resp. v různých časových obdobích. V případě tvorby Terézy Novákové však autorka doložila, že konvenční hodnocení díla této české spisovatelky se ustanovilo již záhy po její smrti a v průběhu doby pak již doznalo jen malých změn. Literárněvědné publikace tak reprodukují tytéž výkladové stereotypy. Především Nováková je pojímána výhradně jako autorka venkovských románů, ačkoliv v její tvorbě převažují jiné žánry (povídky, cestopisné črty, obrazy) i jiná tematika (městské prostředí a život, cestopisné a etnografické/ folklórní poznatky) (srov. přehledy

Renáty Nejedlé na s. 84-86). Zcela opomíjena jsou pak zvláště její počáteční díla, která již dobová kritika hodnotila spíše s despektem jako konvenční, sentimentální ženské čtivo.

R. Nejedlá správně usuzuje, že marginalizace určitých témat a žánrů i zamlčování podstatné části tvorby byla podmíněna literárněhistorickým zařazením Terézy Novákové mezi kanonické představitele venkovské realistické prózy. Spolu s V. Raisem, A. Staškem, J. Holečkem se tak z Novákové, druhořadé autorky sentimentálně milostné a vlastenecké prózy, stala reprezentantka progresivní linie české literatury 19. století. Mimo to literárněvědné syntézy a další publikace dotvořily prostřednictvím Terézy Novákové, i obraz ideální české (národní) autorky. Právě venkovská tematika se stala konstitutivním prvkem této reprezentace, neboť poskytovala požadované národní zaměření a současně i nepůsobila nijak vyhroceně, morálně autorky nezpochybňovala (podobně se v literárněvědných výkladech zachází i s Boženou Němcovou a Karolínou Světlou, k nimž byla Teréza Nováková ostatně setrvale řazena a s nimiž utvářela jistou vývojovou řadu „moderní ženské literatury“).

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem doporučuji diplomovou práci k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

.....
podpis vedoucího diplomové práce

Českých Budějovicích
V

26.5.2015
dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte

